GÜNAYDIN

usturа 19

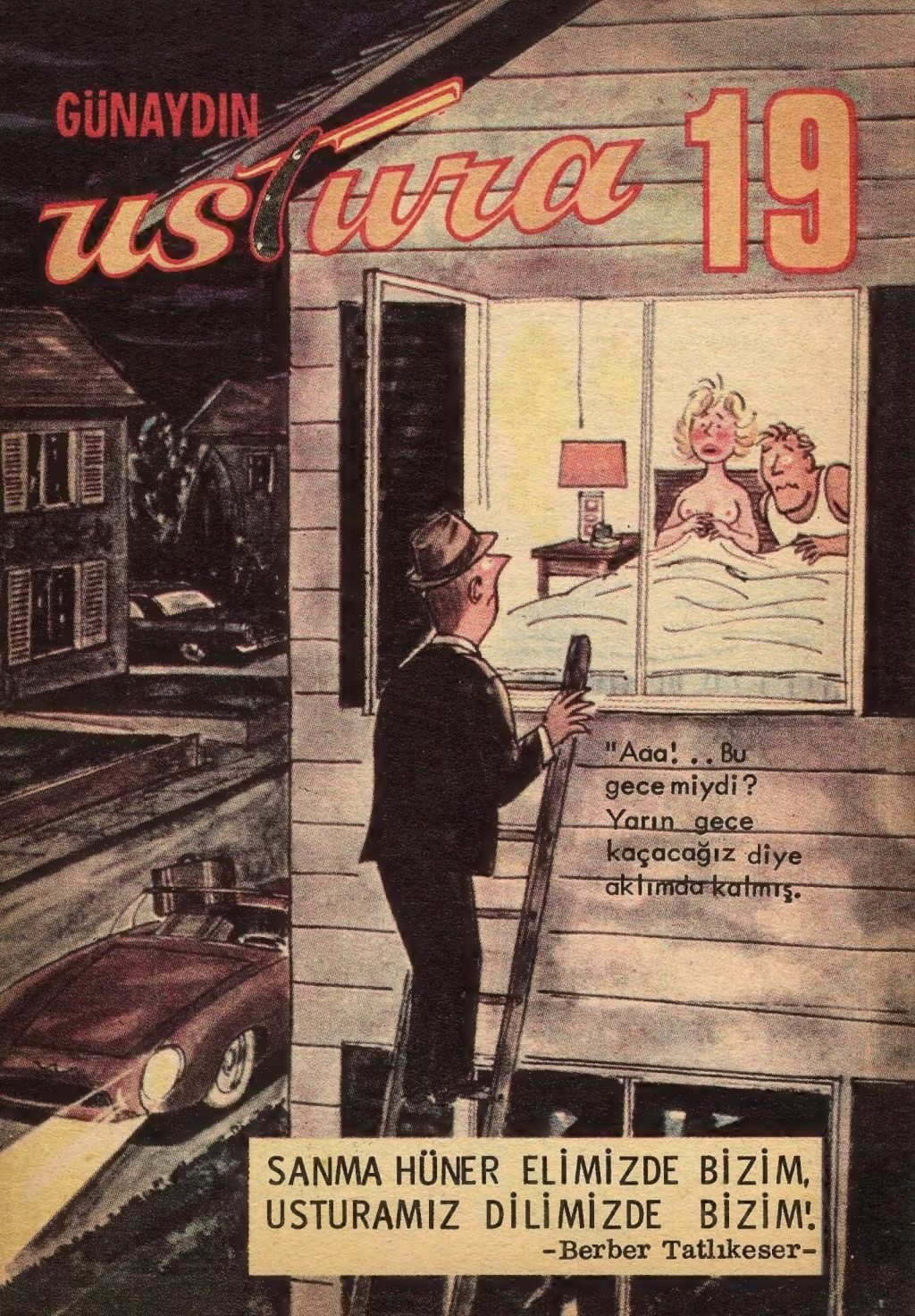

SANMA HÜNER ELİMİZDE BİZİM,
USTURAMIZ DİLİMİZDE BİZİM!.
-Berber Tatlıkeser-

ANLAT DERDİNİ MARKO PAŞA'YA!

Zonguldak öğretmenlerinden Bay C. K. soruyor:

'Sayın Paşam,

"Bız burada, arkadaşlar arasında, sizin hangi partiden olduğunuz üzerine bahse tutuştuk, hem de büyük bir ziyafetine. Kaybetmemiz ya da kazanmamız sizin bir sözünüze bağlı. Rica ederim, hangi partiden olduğunuzu açıklar mısınız?"

MARKOPAŞA:

Evlâdım, her önüne gelen kapıyı çalanları, dilenciliği, her iskeleye yanaşan çingene vapurlarını hiç sevmem. Onun için ben, bu partiden şu partiye, şu partiden o partiye aktarma olanlardan değilim. Prensip sahibi bir insan olduğumdan bugüne kadar partimi hiç değiştirmedim. Ölene kadar da öyle kalacağım. İşte açıklıyorum: Ben her zaman iktidar partisindenim. Benim için bir tek parti vardır; o da iktidar partisi...

Eskişehir'den Bn. Oya N. soruyor:

Aşırı solcuyu biliyorduk, aşırı sağcıyı da biliyorduk; şimdi bir de. "Aşırı yağcı"lar çıktı. İki gözüm Paşam, aşırı yağcı ne demektir, anlatır mısınız?

MARKOPAŞA:

Yukarda, bir soruya verdiğim cevabı okudunuz ya.. İşte benim gibilerine aşırı yağcı derler. Onun için de iktidarlar, aşırı solcularla ve aşırı yağcılarla mücadele ederler, ama kendilerinden olan aşırı yağcılarla mücadele etmezler.

*

Ankara'dan S. İ. soruyor:

Paşam,

Ben, genç kuşak şairlerindenim. Eski kuşaktan bir şair bana ikide bir "Tosun", "Tosunum!" deyip duruyor. oysa benim adım Tosun değil. Acaba bu eskikusak şairi bana, ünlü genel helâ şairi Tosun mu demek istiyor? Yani beni küçumsüyor, aşağılıyor mu? Yaşlı şairin, bana Tosun diyerek ne anlatmak istediğini söyler misiniz?

MARKOPAŞA

Ne demek istediğini ben bilemem, yine diyen bilir. Yalnız siz de aşırı alıngan olmayınız. Edebiyat tarihini incelemiş olsaydınız Tosun'un ne demek olduğunu anlardınız. Bilindiği gibi, öküzün küçüğü dana, dananın küçüğü de tosun' dur. Yani en genç kuşak tosun, ortanca kuşak dana ve sonra büyük kuşak gelir. Size bugün "Tosun" diyen yaşlı şair, elbet kendisinin geçirdiği dönemleri bildiğinden böyle söylemektedir. Kızmayınız. Siz de bir gün yaşlı kuşak olunca eski günlerinizi hatırlar, genç kuşaktan olanlara tosun dersiniz.

-Mademki vestiyer parasını arttırdınız, ben de verdiğim paranın tam karşılığını alırım böyle.

Başyazı

Yirminci Yılında Nato

Yazan : Spor-Toto genel bayii ve Ümit Sanayii mümessili Recep Kinayi

Yirminci yıldönümünü idrak ettiğimiz Nato bütün millete kutlu olsun! Cümlenize daha nice nice Nato'lar dileriz.

Her ne kadar Nato'nun kuruluşundan bu yana yirmi yıl geçmişse de-Göz açıp kapayana kadar ne de çabuk geçti ! -memleketimizde Nato'nun geleneği çok eski tarihlerde başlar. Nato kurulmadan ve daha Amerikalıların aklına bile Nato fikri gelmeden önce bizde Nato yerine kanto vardı.

Biz o zamanlar, ne Nato ne de sportoto olmadığından, kantoya bağlıydık. Kantoya o kadar bağlıydık ki ve hatta Şamran hanımın şu kantosu hâlâ unutulmamıştır.

Yangın var, yangın var !
Ben yanıyorum...
Yetişin a dostlar,
Tutuşuyorum ! ..

Bu kantodan da anlaşılmaktadır ki, eteğimizin tutuştuğu bir yangında bile biz duygularımızı ve heyecanlarımızı kanto ile dile getirmekteyizdir. Mantosu tutuşmuş bir kadının " yetişin a dostlar ! " kantosu söyleyerek göbek atıp oynadığı bizden başka nerde görülmüştür ? Her vesiyle ile vesiyle yoksa, vesiyleler yaratıp bir bahaneyle neşemizi bulan insanlar olduğumuzdan bugün de eski kanto geleneğini Nato haline getirmişizdir. Her ne kadar bugün eskisi gibi yanıp tutuşmuyorsak da, bugün de gırtlağa kadar borca batmış olduğumuzdan, eski kantoyu Nato marşı haline getirmiş bulunuyoruz.

Borcum var, borcum var!
Borçlanıyorum...
Yetişin a dostlar,
Kıvranıyorum...

Eskiden tutuşurken kanto söyleyerek, bugün de kıvranırken Nato türküsü çağırarak, yine de neşemizi bulmamız, bizim çok eski bir geleneğimize dayanır. Cumhuriyetten önce, de yediğimiz kazıkların acısını belli etmemek ve erkekliğimize vazelin sürmemek için, nasıl,

-Padişahım çok yaşaaa !..diye can havliyle bağırıyorsak, bugün de neşemizden,

-Nato'ya bağlıyız !. diye feryat etmekteyiz.

Eski kantocular olarak, Nato'ya ve sportoto'ya bağlıyız...Hepinize daha nice nice Natolar dilerim

MEMDUH ŞEVKET ESENDAL'DAN BİR HIKÂYE

FEMİNİST

Vilâyet memurları yemeğe çıkıyorlar. İstatistik müdürü Salim Bey, merdivenden inerken, ayrı ayrı kalemlerden çıkmış birkaç genç, önü sıra iniyor, konuşup görüşüyorlardı. İçlerinden biri, birazcık durup elini göğsüne vurarak, arkadaşlarına meydan okur gibi,

-Ben feministim, feminist... dedi.

Sonra arkalarından gelen Salim bey'i görüp seslerini kestiler, yol verdiler.

Salim bey, geçti gitti, ama, bu "Feminist" sözü aklına takıldı. Çokça kullanılan bir söz. Mânası ne olsa gerek. "Kadıncı" demek mi? Yemekten sonra dairede çalışırken gene aklına geldi. "Bir bilenden soralım" diye düşündü.

Akşam üstü, Merkez Kahvesinde tavla seyrederken yeniden hatırladı. Yanındaki masada oturan, ortamektep hocalarından Aytaş beye sordu:

-Aytaş bey, dedi, "feminist" ne demektir?

Aytaş bey, dirseğini masaya dayamış, elini kalpağının içine sokmuş, dalgın, tavla seyrediyordu. Uykudan uyandırılmış gibi gözleri süzük, döndü, Salim beye baktı, "Beni imtihan mı edeceksin?" demek ister gibi,

-Sanki bilmiyor musun, dedi.

-Biliyorum ama, gene de soruyorum. Biliyorsan söyle.

Aytaş bey, dargın,

-Birader, dedi. Hem biliyorsun, hem de gene neye soruyorsun?

"Beni mantara bastıramazsın!" demek ister gibi, kaşlarını yukarı kaldırıp başını öteye çevirdi.

Salim bey sıkıldı.

-Söylesen ne olur dedi. Belki bir bilmediğim var da onu öğrenmek istiyorum!

"İşte, istediğinizden de ateşli bir aşk sahnesi çevirdim, söyleyin bakalım, şimdi benim halim ne olacak."

Öteki, yüzünü çevirmeyerek :

-Bilmiyorum birader, dedi.

Tavla oynayanlardan biri, Kerim bey, eski "Sahil Sıhhiye" memurlarından, eşi akranı arasında bilgiç geçinenlerden bir adam. Aytaş beyden sordu :

-Ne soruyor?

-Hiç canım, alay etmek istiyor !

Salim bey kızar gibi oldu.

-Hiç alay etmek istemiyorum, dedi; "Feminist" ne demektir, diye soruyorum. Ne olur, sorulmaz mı?

Kerim bey, pulları düzelterek :

-Yani "Feminist"ne demektir, bilmiyor musunuz? dedi.

-Farzediniz ki, bilmiyorum, yahut biliyorum da, gene soruyorum.

-Güzel, "Feminist" sizce ne demektir?

-Bence ne demekse demek, ben sizden soruyorum.

-Biz söyleyeceğiz ama, siz bildiğinizi bir söyleyin, bakalım.

-Ben bildiğimi söyleyecek olursam, sizden hiç sormam.

Kerim beyin arkadaşı sıkıldı,

-Lâkırdıyı sonra edersin, dedi, at bakalım.

Kerim bey oyuna başlayarak,

-Bilen sormaz, dedi. Bilmeyen de biliyorum, demez. Hepyek oyna! Sen Böylede yanlış varsa biz düzeltelim !

Salim bey sustu. Bu

Kusura bakma ama karıcığım, şu sekreterin sende ne buluyor, bir türlü anlayamıyorum.

kelimeden sezinlediği mânayı iyice, açıkça bilmediği için, söylemek istemiyordu. Karşısındakiler de onun gibi olmalıdırlar ki, onlar da söylemekten çekindiler. Lâkırdı da böyle kaldı. Yalnız bu kısa konuşma, Salim beyi biraz kızdırdı. Kendi kendine, "Söylemeyin siz, dedi, ben onu soracak adamı bulurum."

O günlerde, eski Fransızca hocalarından Cemil beye rastgeldi. Biraz hoşbeşten sonra ondan sordu :

-Cemil bey, bu "Feminist" ne demektir?

-"Feminist", işte, feminin var ya!.. Fem, Fam, ikisi bir asıldır . Mâlum, kadın, demek . La femme, müennes, ancak Feminist'i nasıl tercüme etmeli?...Bana kalsa tercüme ederken...

Cemil bey düşündü . Sonra şikâyete başladı.

-Birader, dedi, bizim dilimiz de dil mi ? Hangi tâbiri ararsın da bulursun? İşte buyurun şu "feminist" meselâ! Ne diye tercüme edeceksin?

-Yok, ben tercümeden ziyade, asıl şu mânasını öğrenmek istedim.

-Malûuum. Mâlûm ya ! Ancak benim arzettiğim de... Çünkü monşer, lisan bir ifade içindir, doğru değil mi ? Biz dilimiz var diye

ortaya çıkalım, mukabili olmadı mı ! Doğru değil mi?

-Hakkınız var...

-Geçen sene, bu istılahlar için bir komisyon topladılar. Ben orada bütün bunları söyledim. Birkaç kerre toplanıldı, ayrıca bir komisyon yapılmasına karar verdiler. Sonra tahsisat yoktur, gelecek sene bütçesine para konulacak diye, bir lâkırdı çıkardılar, öylece kaldı. İşin içine bir kerre bütçe karışınca, sen alttarafını anlayıver. Şimdi ne kadar çoluk çocuk varsa, maarife doldurmuşlar, böyle ciddî işlere bakan yok. Doğrusu ben de artık aldırmıyorum. Hangi birine bakarsın! Hem bir de bakmışsın, testiyi kıran da bir, suyu getiren de !.. Nasıl, sizin birader askerliğini bitirdi mi? Buraya getirtmek istiyordunuz?

-İstiyorduk ama, sonra kendisi "orada rahat olduğunu" yazmış. Askerliği bitmesine de birşey kalmadı, yerinde kalsın, dedik. Askerden gelirse, bakalım bir yere yerleştirebilecek miyiz?

-Bu kadar eş dost var, hep elden geleni yaparız. Efendim, bana müsade, Divân'a kadar uğramak istiyordum da... Ara sıra görüşelim, Salim bey...

Selâmlaştılar, ayrıldılar. Salim bey düşündü, "araya lâkırdı karıştı, gene, Feminist'i anlayamadık" dedi.

Birkaç gün sonra, bir akşam üstü, bilmem hangi dairenin, hangi kalemin müdürü, genç ediplerimizden R. Raif beye rasgeldi. Konuşarak yürümeye başladılar. Söz arasında, bir sırası düşünce, Salim bey, "feminist"i ondan da sordu:

-Kuzum Raif bey, dedi, bu "feminist" ne demektir?

-Feminist? Feminizm, azizim, nasıl arzedeyim, Ece, yâni kadınlığın bütün inceliği, bütün mahasinine, bütün şeylerine karşı... Kadınlığı bağlayan ve bizden ayıran bütün kayıtlar ve şartlar. Mâzinin pestzindeliklerine isyan. Bir kadın niçin, erkek değildir? Bu yoklukları, bunların acılıklarını ben bu şehirde duymayan kalmadı sanıyorum! Sonra ben bunu "erkeklerin zavallılıkları" diye izah etmiştim. Siz bilmem, benim "Nerkis" mecmuasına yazdığım yazıları gördünüz mü? Bu fikirler, o makalelerde çok ince işlenmişti. İtiraf etmelidir ki, şimdi ne öyle bir mecmua çıkıyor, ne de öyle yazan var. Biz de sustuk. Çünkü okuyan yok.

Salim bey, sustu. İçinden, "Bunu bilen elbet de vardır ya, ben rasgelmedim" diye düşündü. Ve ondan sonra her önüne gelene sormağa başladı.

-Recai bey, sen çok bilgiçsin, "feminist" nedir?

-Tuvalet sabunu.

-Nasıl tuvalet sabunu? Ben sana bu kelimenin mânasını sordum!

-Ben sabunu soruyorsun, sandım !

-Kabahat bende, seni bilirim de gene, soruyorum.

Birkaç gün sonra gene bir başkasına :

-Hikmet beyefendi, affedersiniz, bir istirhamım vardı. "feminist" nedir?

-Azizim, bir meslek. Bir de gazetesi vardı sanıyorum. Bir gazete çıkarıyorlardı... Tarihi, efendim, 1800... Evet, 1874-75 olacak. Evet ama, bir kerre de evde bakar, arzederim. Haaa, yok pardon, o "Femina" idi. Evet "Femina! " ve tesis tarihi efendiiiim, 1908, yahut 909 olacak. Diğeri şimdi hatırımda yok, evde bakar, arzederim.

Bazı şeyler böyledir. Tilkinin kuyruğu gibi. Kafanın bir biçimsiz yerine sıkıştı mı, çıkmaz. Salim bey, bu rahatsızlıkla, bu Feminist'i o kadar sordu ki, sonunda adı Feminist kaldı. Dahası, ona bu adın nereden kaldığını bilmeyenler, onu bu meslek sahiplerinden biri sandılar ; kadınlar müsamerelerinde konferans vermeğe çağırıyorlar, yeni çıkan gazeteler kadın sahifeleri için ondan yazı istiyorlar.

İKİ KAYNANA

İki yaşlı hanım yolda karşılaşırlar. Hal hatır sorduktan sonra biri,

-Kızınızdan haber alabiliyor musunuz? der. Nasıl, iyi mi?

Kadın kıvançla anlatmaya koyulur :

-Kızımın şansına diyecek yok ... Bir iyi kocası var ki, o kadar olur... Elini sıcak sudan soğuk suya soktumuyor. Sabah kahvaltısını bile erkenden kalkıp hazırlıyor, kızımın yatağına kendi getiriyor. Mücevherler, kürkler, Avrupa gezileri... Adam kızım için parçalanıyor vallahi... Peki, sizin oğlunuz nasıl, bari mutlu mu?

-Hiç sorma hemşire, hiç sorma ... Bir pasaklı, bir müsrif karıya düştü ki.. Sabah kahvaltıyı bile oğlum, yatağına götürüyor... Hadi bu neyse... Ama oğlumun canı çıkıyor, kürklere, mücevherlere, Avrupa gezilerine para yetiştireceğim diye... Helâk oluyor oğlum, helâk...

Ata'nın Ruhu - Dirilmek için benim ölmemi bekliyorlarmış!

Türk Karikatürcüleri:

Necmi Rıza

Klasik karikatür anlayışının günümüzde en başarılı temsilcisidir. Özellikle portre karikatürlerindeki başarısı büyüktür. Perspektif kurallarına bağlılığı, detaylara önem vermesi ve çok titiz çalışması, mizah dergilerinin kapak karikatürlerini yapmakta Necmi Rıza'ya bir rekor sağlamıştır. Kendi karikatür anlayışı içinde, siyasî, sosyal ve magazinler için her türkarikatür yapmaktadır. Karikatürlerinin kolay anlaşılırlığı ve yeni denemelere gitmemesi yaygınlığını sağlamıştır.

-İşte kahraman ecdadım : Baştaki büyük babamın babası : Plevne muhasarasında nam vermiş...Öbürü büyük babam : Dömeke muharebesinde şehit düşmüş...Beriki babam : Hem Çanakkale'de, hem Sakarya'da yaralanmış... Bu da ağabeyim : Daha geçen hafta Galatasaray'a bir gol attı!..

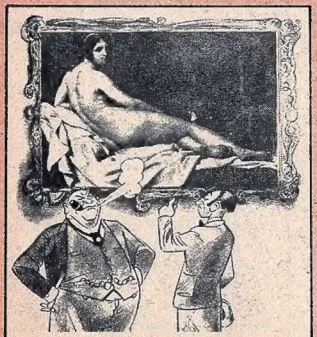

Misafir - Enfes tablo..Rafael'in değil mi?
Yeni Zengin - Hayır benim!...

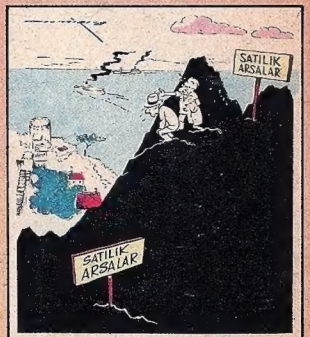

-Nasıl, cennet değil mi?
-Öyle konuşabilmek için ölmek gerek...

-Yahu, bu kadar güzel fotoğrafların var da ne duruyorsun, bir günlük gazete çıkarsana.

Yarışma Karikatürleri

27

BIR UYARMA Daha önce de bildirdiğimiz gibi, yarışmaya katılan karikatürlerden birinci, ikinci ve üçüncüyü okurlarımız seçeceklerdir. En çok oy alarak birinciliği kazanacak karikatürü seçen okurlarımıza Aziz Nesin'in kitaplarından biri hediye edilecektir. Ancak okurlarımız şimdiden beğendikleri karikatürü bildirerek, hediye kitap istemektedirler. Yarışmaya giren bütün karikatürlerin yayınlanması bitmeden oylarını bildirmemelerini okurlarımızdan rica ederiz. Yarışma karikatürlerinin yayınlanmasının bitti - ğini ilân edeceğiz. Bu ilândan sonra, yayınlanmış bütün karikatürler içinde en beğendikleri hangisiyse, okurlarımız o karikatürü bize bildireceklerdir.

28

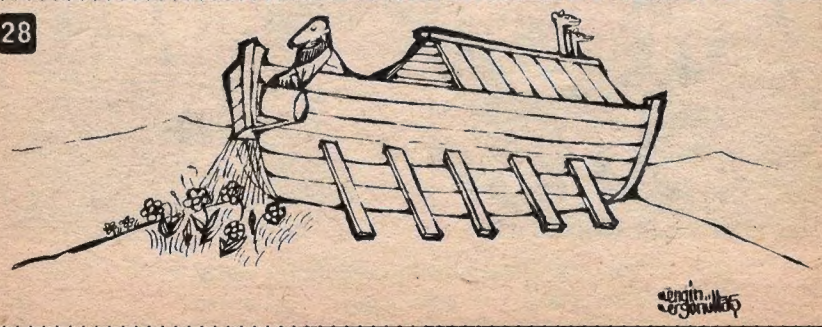

29

- Gene şiir yazacak.

30

Hoca'nın Ruhu - İyi ki bu devirde yaşamıyoruz Karakaçan ! Bu pahalılık içerisinde halkı nasıl güldürebilirdik? !...

BİR SİZDEN

KARISI BİLİR

Harvard Üniversitesi Rektörü Laurence Lowell'in yetmişikinci yaşını kutlamak için verilen şölende, bir meraklı, rektöre bu yorucu görev - den çekilmeye ne zaman karar ve - receğini sorar.

Rektör ,

-Çekilmek mi, dostum, diye şa - şar kalır.

-Evet... Yaşınız hayli ilerledi...

-Ama karım bana bu konuda he - nüz birşey söylemedi ki...

YUTAR MI HİÇ

Woodrow Wilson, 1912 yılında ABD Cumhurbaşkanı seçildikten hemen sonra yaşlı ve ağır işiten halasını ziyaret eder. Yaşlı kadın,

-Eee Woodrow, şimdi ne yapı - yorsun? diye sorar

Wilson, kadının işitmek için kulağına kaldırdığı boynuza bağırır :

-Başkanım şimdi ben...

-Nerenin başkanı?

-Amerika Birleşik Devletleri - nin...

-Kazık kadar adam oldun, hâlâ budala budala konuşmaktan vazgeç - medin...

CAN KURTARAN TULUAT

Ünlü oyuncu Talma, bir oyunda tabanca ile vurularak ölecek ve perde kapanacaktı. Ama aksiliğe bakın ki, tabanca patlamadı. Rol arkadaşının bu aksilik karşısında bocaladığını gören Talma, onun üstüne saldırdı ve kendisine hemen bir tekme savurmasını fısıldadı. Tekmeyi yer yemez kendini yere atan Talma,

-Aman yarabbi !...diye haykırdu, herifin pabucu zehirliymiş...

Bu sözleri söyleyip ölen Talma , piyesi kurtarıyordu...

HAKKI VARMIŞ

Televizyonda maç anlatan Roger Couderc'e bir kokteyl partide genç bir kadın yanaşır,

-Hatırlıyor musunuz, iki yıl önce bir maç nakletmiştiniz de...der.

Spiker anlamsız anlamsız sırıtırken, kadın devam eder :

-Hani canım, şey demiştiniz ... "Böyle bir maç seyrettikten sonra , insan artık rahat ölür" demiştiniz..

-Evet, evet... Şimdi hatırladım.

-İşte o maçı kocamla beraber televizyonda seyrediyorduk. Siz tam o sözü söyleyince bana döndü ve "Couderc haklı" dedi...

-Evet...

-Couderc haklı, dedi ve öldü...

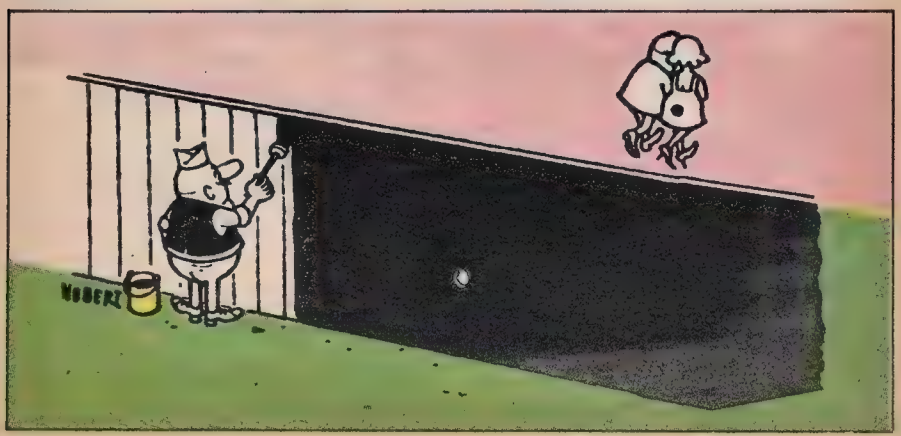

CİĞERİN PARASI

Şair Adanalı Ziya bir gün İstanbul'da parasız ve aç kalmış. Sirkeci'de bir ciğer kebapçısının önünde durmuş. Dayanamamış, içeri girmiş ve karnını iyice ciğerle doyurmuş. Sonunda kebapçıya :

"Bak hemşerim, demiş benim param yok. Şimdi sen beni tabif döveceksin. Haydi döv de gideyim."

Kebapçı demiş ki :

"Öyle yağma yok. Şimdi ben seni içeri tıkarım, bana üç gün üç gece bulaşık yıkarsın !"

Adanalı Ziya bakmış, pabuç pahalı. Hemen yakın otellerden birinde oturan bir arkadaşına şu beyti yazmış :

"Dağladı aşçı diliyle ciğerim yâresini
Ciğerim pâresi ! Gel ver ciğerin pâresini!"

Şiir gitmiş, para gelmiş. Ziya da bulaşıkçılıktan kurtulmuş.

YAŞAMAK

Bir sanat meraklısı Çallı İbrahim'e sordu :

-Üstad, bizde resimle yaşanır mı?

-Yaşanmaz !

-E, sen nasıl yaşıyorsun?

Çallı bir havret cığlığı attı :

-Ay, ben yaşıyor muyum!..

DÜMENSİZ

Çok okuduğu, çok bildiği halde, yazılarında ve tartışmalarında belli bir konuda kalamayıp daldan dala atlayarak konu birliğini dağıtan Celâl Nuri için Süleyman Nazif şöyle demişti :

"O, kırkbeşbin tonluk, herşeyi tamam, topları mükemmel bir zırhlıdır, yalnız bitek eksiği var: dümensiz !.."

BİR BİZDEN

TÜRKÇEYİ BİLİRİM

Süleyman Nazif'e, oğlu Sait Nazif, daha küçük bir çocukken,

-Baba, demiş, sen mi iyi Fransızca bilirsin, yoksa Victor Hugo mu?

Ben, dese, doğru söylememiş olacak; Hugo dese, çocuğun kafasındaki baba hayalini bozacak ...

-Oğlum, demiş, Hügo benden iyi Fransızca bilir ama, Türkçe'de ben ondan üstünüm...

ÇÖPLÜK

Süleyman Nazif, Abdülhak Hâmit'in sevdiği kadınlarından birini hiç beğenmez, hiç sevmezdi, üstelik onu çirkin, hafif bulurdu. Birgün kendini tutamayıp Hamit'e,

-Üstad, demiş, Fatma Hanım öldü (ilk eşi) MAKBER'i yazdınız, inşallah bu karı da ölür de, Türk edebiyatı kaleminizden bir MEZBELE "çöplük" kazanır...

-Allah, Allah... Sen öyle şeyler e elini bile sürmezken şimdi neden ille de törpü getir diye tutturdun, hiç anlamıyorum...

Kara Mizah örnekleri

İngiltere

Bir deniz kazasına uğrayıp, dalgalarla saatlerce boğuştuktan sonra kendini küçük bir kasabanın meydanında bulur. Meydanın ortasına kurulu darağacında bir ceset sallanmaktadır.

Denizci sevinçle haykırır :

-Bin şükür Allahım!. İşte yine medenî bir memleketteyim...

Amerika

Adamın biri gökdelenin kırkıncı katından düşmüş. Onbeşinci katın önünden geçerken, pencereden dışarıyı seyreden biri,

-Aman, ne oldu!..diye haykırır.

Düşen adam,

-Bişey olduğu yok... Ama şimdilik...der.

Fransa

Bir sosyete dilberi, sürek avına katılır. İz göstersinler diye köyden dört-beş rehber alıp ormana dalarlar. Hiç bir şey vuramadığı için canı sıkılan dilberin yanından, ayağından yaralandığı için arkadaşının sırtında köye götürülen rehberi görünce kadın küplere biner :

-Amma kalleşlik ha.. Yahu bana neye söylemediniz, rehberleri ayağından vurmak serbest diye...

■

Köylerde sineklerin, nasıl bir belâ olduğunu iyi bilen biri, iş için yolu yine bir köye düşünce, kendisini konuk eden köylüye sorar :

-Sineklerle nasıl başediyorsunuz?

-Büyük babanın başucuna bir, ayakucuna bir, iki çanak bal koyuyoruz. Mesele tamam...

-Peki zavallı ihtiyar, nasıl kovuyor onca sineği?...

-Kovduğu falan yok yahu... Adamcağız yatalak...

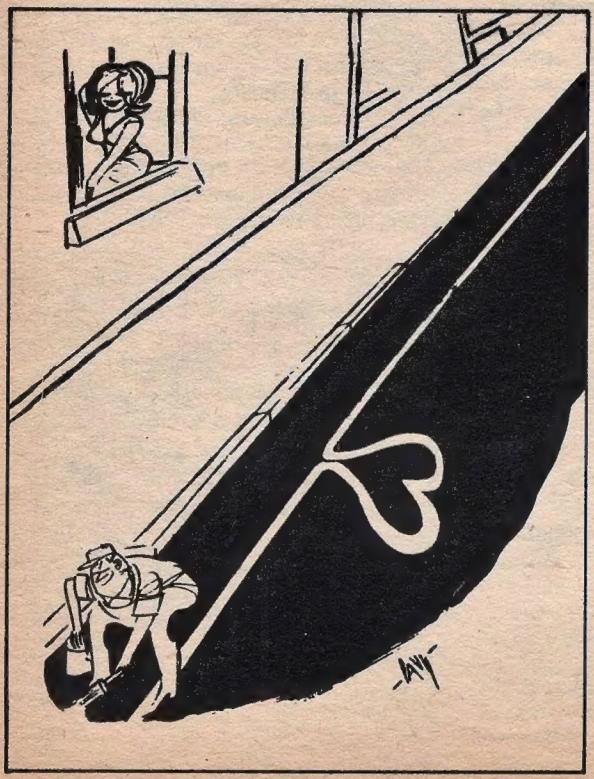

DERTLİ'den taşlama

Ustura'nın 14 üncü sayısında bir taşlamasını yayınladığımız Dertli, 1772'de Gerede'nin Reşadiye köyünde doğmuştur. Öz adı İbrahim'dir. Babası ölünce bir ağa elinden zorla toprağını aldığından köyünde barınamadı, genç yaşında gurbetçi oldu. Çok yerler gezdi, dolaştı. Yaşamı sıkıntılar içinde geçti. Boğazını keserek intihar ettiyse de ölmedi. 1845'de öldü. Ankara'da Cebeci dolayındaki mezarı kaldırılmış, yola çevrilmiştir.

Saz şairi olan Dertli, Divan şiiri de (Aruzla) yazmıştır.

"Viran olası hânede evlâd ü iyâl var" dizesi atasözü olmuş, aruzla yazdığı bir taşlamasını sunuyoruz :

İkbâle zevâl erse ne var, sende kemâl var
Mağrur-ı kemâl olma ki ardınca zevâl var

Her bir kişinin tâlii devlette bir olmaz
Bir lokması yoktur ki yesin bunca ricâl var

Ahvâl-i perişanımı sormazsın efendim
Vallahi beyim boynuna bu işde vebâl var

Bir başıma kalsam, şaha, sultana kul olmam
Vîran olası hânede evlâd ü iyâl var

Dûr olmayı ister mi kişi öz vatanından
Ey Dertli-i bîçâre bu esrarda ne hâl var

MÜŞTERİ KITLIĞINDA

Zengin yahudi Goldenberg, Cote d'Azure'e dinlenmeye gelir eski müşterisi olduğu çok ünlü bir otele iner. Otel müdürü bu yağlı müşteriyi yerlere kadar eğilerek karşılar. Üç gün sonra Goldenberg, küskün bir tavırla,

-Gidiyorum, der, lütfen hesabımı çıkarın.

Otel müdürü, telâşa kapılır:

-Ama nasıl olur Mösyö Goldenberg? Daha geleli kaç gün oldu? Yoksa bir hata mı işledik?

- Boş lâflara lüzum yok, der kızgın müşteri. Hadi derhal hesabı çıkarın, gideceğim.

Otel müdürü, işin peşini bırakmaz:

Müşteri inat eder:

Otel Müdürü:

-Hayır Mösyö, der. Siz bizim en iyi müşterimizsiniz. Niçin gittiğinizi mutlaka bilmeliyim.

-Peki öyleyse öğrenin. Siz bir antisemist, bir yahudi düşmanı imişsiniz. Ben ise bunu yeni öğrendim.
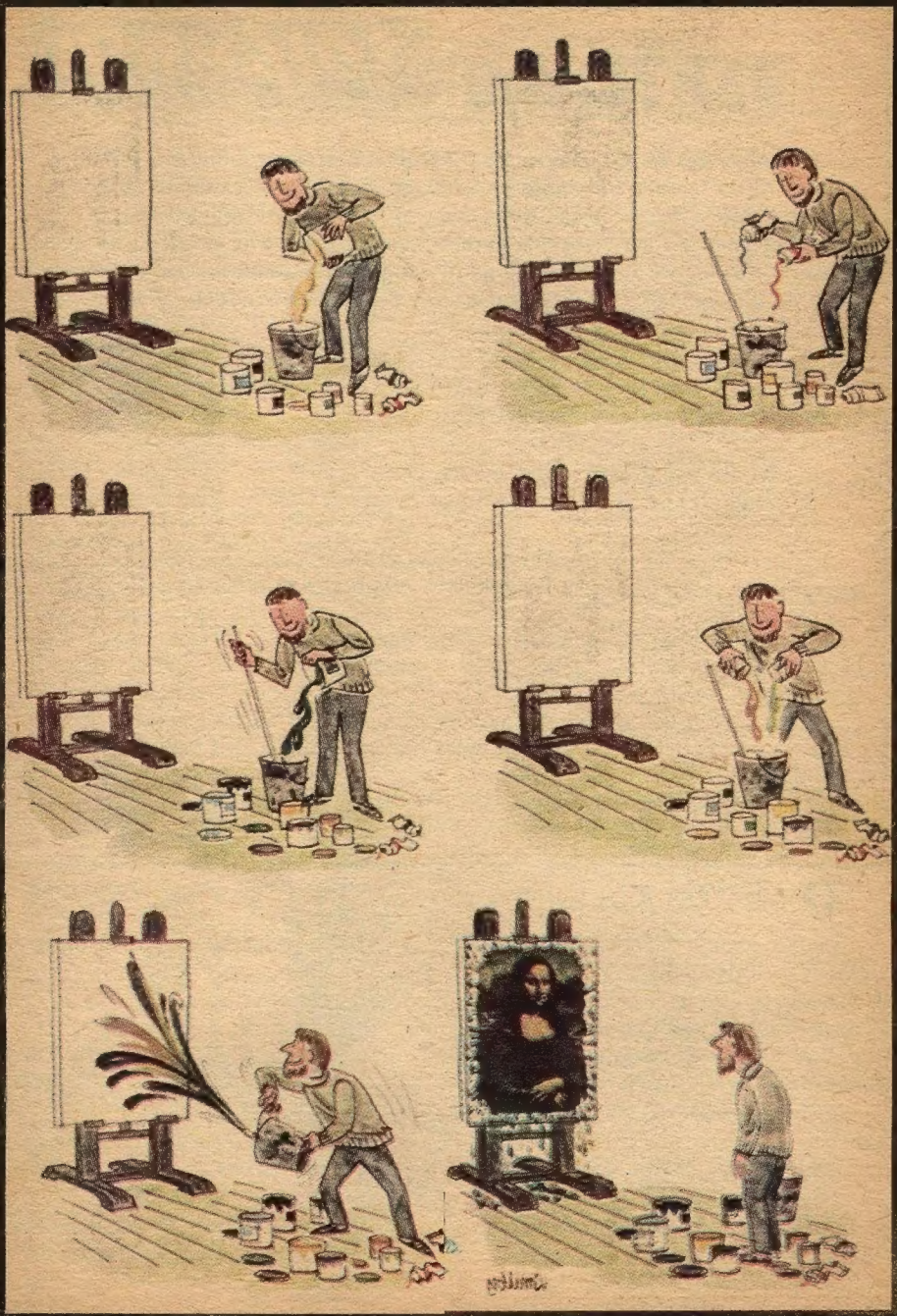
-Amma da saçma lâf ha!.. Ben ha? Ben, antisemist... Güleyim bari.. Hem de müşterinin kıt olduğu bu sırada ha?